

En fråga besvarad - andra återstår

Publicerad: 7 november 2016

Författare: Mikael Mjörnberg

Lindlövens 4-0 på Köping var snarare ett resultat av svagt motstånd än av eget vasst spel, men med en ny målvakt som känns trygg kanske fler aspekter av spelet kan lyfta sig.

Daniel Marmenlind kom till Lindesberg och plötsligt var målvaktskrisen löst.

Man kan förstås jobba med fläskiga succérubriker efter söndagens derbymöte med Köping där 18-åringen i sin Lindlöven-debut motade 31 skott och höll nollan. Men ni som såg matchen vet att det går att ljuga ganska bra med statistik och det som står på papperet.

I ärlighetens namn tog den nye burväktaren det han skulle ta och utsattes inte för särskilt mycket mer. Av de där 31 skotten (som måste ha räknats av någon med väldigt välvillig inställning till vad som egentligen är ett skott) var de väldigt få som kan klassas som särskilt kvalificerade avslut. Det var något friläge, annars ganska lugnt för den skicklige målvakten mot ett blekt Köping.

Missförstå mig rätt här. Marmenlind är bra, han blev sur när han inte fick vara kvar i allsvenska Vita Hästen (efter att de värvat Pontus Sjögren) och kommer till Lindesberg med en revanschlust som säkerligen är gnista nog för att prestera väl. Och en lysande start med en hållen nolla gör naturligtvis sitt till för självförtroendet oavsett hur hårt

ansatt han var. Men man behöver inte prisa hans lov för att det började som det gjorde. Han har mer att visa och det tror jag att han kommer göra.

Men om vi ponerar att Marmenlind är svaret på Jussi Salos frågor kring målvaktsposten finns det andra områden att rikta fokus mot.

Lindlöven vann med 4-0 mot Köping, men handen på hjärtat, det var en ganska dålig match. Novemberlunk när den är som sömnigast.

Lindlöven var bättre och starkare än sin motståndare, men spelet kuggade inte riktigt i. Främst adresserar jag det till ett hafsigt passningsspel. Om hemmalaget bara kunnat driva upp farten lite mer och ha ett bättre passningsspel hade man kunnat köra sönder Köping redan i första perioden. Men nu var passningsspelet i uppspelsfasen under matchens första halva både slarvigt och oprecist och det gjorde att gästerna ändå ganska bekvämt kunde hålla hemmalaget ifrån sig.

Det var inte förrän backen Rasmus Rundgren tvingades syna isen och lämna matchen efter en ordentlig smäll vid rödlinjen som hemmalaget taggade igång. Rundgren kastade frustrerat hjälm och klubba och handskar omkring sig när han tog sig ut i båset. Efter det var det som att Linde-krigarna vaknade.

De tuffade till sig, började smälla på och tugga fradga och så var det med den saken. Jag är egentligen ganska skeptisk till om det är den typen av hockey som Lindlöven ska spela. Det finns annat man är bättre på än att åka omkring och försöka tackla allt och alla, men i den här fighten fungerade det.

Men det finns minst en klass till att plocka ur Lindlövens anfallsspel. Det är knappast någon slump att laget ofta skjuter många skott utan att få särskilt mycket utdelning. Men visst kan det vara så att det är något som kommer nu om problemet på målvaktssidan är löst.

Om utespelarna känner större förtroende för sin sista utpost kan det leda till att anfallsspelet också förbättras. Att man kan spela ut och lägga mer kraft på att komma rätt genom mittzon och spela med mer pondus utan att behöva väcka sig själva genom fysiskt spel. Konstigare psykologiska saker än så har hänt med hockeylag och jag håller ändå med kapten Patrik Näslund om att igår fanns det ändå ett lugn i spelet som inte alltid funnits där i andra matcher.

Då kanske det trots allt blir helt sant att skriva att Marmenlind kom till Lindesberg och plötsligt var allting löst.

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/en-fraga-besvarad-andra-aterstar/>